

ΧΡΗΣΤΟΣ Α. ΣΑΡΤΖΕΤΑΚΗΣ

ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΙ

Ο ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ

**Ο ΥΠΕΡΟΡΙΟΣ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ
ΚΑΙ Η ΕΘΝΙΚΗ ΜΑΣ ΕΠΙΒΙΩΣΙΣ**

ΚΕΙΜΕΝΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ

www.sartzetakis.gr

Ο ΥΠΕΡΟΡΙΟΣ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ ΚΑΙ Η ΕΘΝΙΚΗ ΜΑΣ ΕΠΙΒΙΩΣΙΣ

ΟΜΙΛΙΑ

ΧΡΗΣΤΟΥ Α. ΣΑΡΤΖΕΤΑΚΗ

ΤΕΩΣ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΕΟΡΤΑΣΜΟΝ ΤΗΣ ΕΙΚΟΣΑΕΤΙΑΣ
ΤΗΣ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΣΥΛΛΟΓΩΝ ΣΑΡΑΚΑΤΣΑΝΑΙΩΝ

(Θεσσαλονίκη, Αίθουσα Τελετών Πανεπιστημίου Μακεδονίας, 15^η Δεκεμβρίου 2001)

Κύριε Πρόεδρε τῆς Πανελληνίου Ὀμοσπονδίας Συλλόγων Σαρακατσαναίων,

Θερμῶς εὐχαριστῶ γιὰ τὴν πρόσκλησί σας, ὅπως συνεορτάσω μαζί σας τὴν συμπλήρωσι 20 χρόνων ἀπὸ τὴν ἴδρυσι τῆς Ὀμοσπονδίας σας καὶ εἶμαι ὁ κύριος κατὰ τὸν εορτασμὸν αὐτὸν ὁμιλητής. Ἀνταποκρίνομαι ἀσμένως εἰς τὴν πρότασί σας, ἐν ὄψει ἀκριβῶς τῆς ὑψηλῆς ποιότητος τοῦ διατυπουμένου εἰς αὐτὴν ἐθνωφελοῦς προβληματισμοῦ σας. Ἀφοῦ ἐζητήσατε, νὰ σᾶς ὁμιλήσω γιὰ τὴν ἐπιβαλλομένη ἐθνικὴ μας πορεία ἐν ὄψει τῆς ἐπιχειρουμένης «παγκοσμιοποιήσεως - ὁμογενοποιήσεως» τῶν πάντων καὶ τοῦ ἐντεῦθεν κινδύνου ἀπωλείας τῆς «ἐθνικῆς καὶ πολιτιστικῆς μας ἰδιοπροσωπίας».

Κυρίες καὶ Κύριοι,

Ἐτσι προσδιορίσθηκε καὶ τὸ περιεχόμενο τῆς σημερινῆς μου ὁμιλίας. Ὁ τίτλος της, «*Ὁ ὑπερόριος Ἑλληνισμὸς καὶ ἡ Ἐθνικὴ μας ἐπιβίωσις*», ἀναφέρεται εἰς τὸν «ὑπερόριον», τὸν πέραν τῶν συνόρων μας Ἑλληνισμόν, ὃχι βεβαίως μὲ τὴν διάθεσι περιορισμοῦ τοῦ προβληματισμοῦ. Ἀντιθέτως, ἡ προκειμένη ἀναφορὰ γίνεται ὡς ἐπισήμανσις ἀφετηρίας καὶ μὲ τὴν πρόθεσι διευρύνσεως τοῦ προβληματισμοῦ εἰς τὰ μόνον ἀληθινά, τὰ ἐθνολογικά μας ὄρια. Νὰ μὴ μένουμε στὰ κολοβά, τὰ σημερινά μας σύνορα, - ὅσα καθώρισαν ἀντίξοες περιστάσεις, ἀλλὰ κυρίως ραδιουργίες καὶ ἐνεργήματα, τροφοδοτούμενα ἀπὸ ἄθλια συμφέροντα, ξένων καὶ ἰσχυρῶν ἐπιβούλων, - καὶ μόνο στοὺς μέσα στὰ ὄρια αὐτὰ ἐνοικοῦντες συνέλληνες. Διότι ὁ

Ἑλληνισμός, ὅπως κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτσι καὶ τώρα, πάντοτε, σφύζει καὶ μεγαλοφυεῖ παντοῦ στὰ ξένα. *Ὁ Ἑλληνισμός τῆς διασπορᾶς εἶναι ἀναπόσπαστο καὶ ἀδιατίμητο μέρος τῆς ἐθνικῆς μας ὑπάρξεως.* Καὶ ὁ ἐν προκειμένῳ προβληματισμός γιὰ τὸ ὅλον, τὸ σύνολον τοῦ Ἑλληνισμοῦ, εἶναι ὁ μόνος σωστός καὶ ἐπιβαλλόμενος.

Ἄλλωστε τὸ ἔναυσμα γιὰ τέτοια ἀφετηρία τὸ δίδουν ἀκριβῶς μὲ τὴν ὑπαρξὶ καὶ ἐπιβίωσίν τους στὴν διαδρομὴ τόσων χιλιετηρίδων αὐτοὶ οἱ Σαρακατσαναῖοι, σεῖς ποὺ ἐορτάζετε σήμερα. Ποὺ τὰ ἐνδιαιτήματά σας εὐρίσκονται ὄχι μόνον ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος. Ἀλλὰ καὶ ἐκτὸς τῶν συνόρων τῆς, στὴν Βόρειο Ἥπειρο, στὸ κρατίδιο τῶν Σκοπίων, στὴν Βουλγαρία, σὲ ὅλες τὶς χῶρες τῆς Βαλκανικῆς. Καὶ φυσικά, εἰδικῶς εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ στὸν βαλκανικό μας περίγυρο, πρόκειται γιὰ «ὑπερόριο» Ἑλληνισμό μόνον ἐν ὄψει τῆς τεχνητῆς, τῆς ἐνεστώσης διαμορφώσεως τῶν συνόρων, ὑπὸ τὴν συμβατικὴ τοῦ ὅρου ἔννοια. Διότι *ἐνώπιον τῆς Ἱστορίας τὰ βόρεια ἐθνολογικὰ ὄρια τοῦ Ἑλληνισμοῦ κεῖνται πολὺ βορειότερον,* καλύπτουν καὶ τὰ ἐνδιαιτήματα αὐτά.

Καὶ δὲν πρόκειται γιὰ Ἱστορία ἀπωτάτων χρόνων. Εἶναι ἡ Ἱστορία αὐτῶν τῶν πατέρων καὶ τῶν ἀμέσων παππούδων μας. *Ἡ Βόρειος Ἥπειρος, τὰ ἐκτὸς τῶν συνόρων μας τμήματα τῆς Μακεδονίας, ἡ Ἀνατολικὴ Ρωμυλία* διαλαλοῦν, διὰ νὰ ἐπαναλάβω τὸν λόγον τοῦ ἀειμνήστου Μακεδόνο *Μαργαρίτη Δήμιτσα, «ἐν λίθοις φθεγγομένοις καὶ μνημείοις σωζομένοις»* καὶ μὲ τὸν ἐπιβιοῦντα ἀκόμη καὶ σήμερον ἐκεῖ Ἑλληνισμόν, τὴν ἀνὰ τοὺς αἰῶνες ἀνεξάλειπτον ἑλληνικότητά των. Σεβασμός πρὸς τὴν ἱστορικὴν, τὴν ἐπιστημονικὴν ἀλήθειαν ὑπαγορεύει τὴν διατύπωσιν αὐτὴν, ὄχι ἀπερίσκεπτη ἢ ἄμετρη ἑλληνολατρεία. Πράγματι, διαβάστε τὸ βιβλίον «*Ἐθνολογικὸς χάρτης τῆς Εὐρωπαϊκῆς Τουρκίας καὶ τῆς Ἑλλάδος*» τοῦ Ἀγγλοῦ *Edward Stanford* - ἔχω ὑπ' ὄψιν μου τὴν γαλλικὴν του ἐκδόσιν τοῦ 1877 - μὲ τὸ «*Μνημόνιον ἐνεστώσης κατανομῆς τῶν ἐθνοτήτων εἰς τὴν Βαλκανικὴν*» καὶ τοὺς στατιστικὸς πίνακες, ποὺ διαλαμβάνει, γιὰ νὰ ἀντικρούσετε τὸν Ἑλληνισμόν συντριπτικῶς πλειοψηφοῦντα καὶ εἰς ὀλόκληρον τὴν Βόρειον Ἥπειρον, σχεδὸν ὀλόκληρον τὸ ἔδαφος τοῦ σημερινοῦ κρατιδίου τῶν Σκοπίων, ὀλόκληρον τὴν Ἀνατολικὴν Ρωμυλίαν (δηλαδή, σημερινὴν νότιον Βουλγαρίαν), ὡς καὶ ὀλόκληρον τὴν Ἀνατολικὴν Θράκην, μὲ ἐπισήμανσι, ὅτι εἰς τοὺς τόπους αὐτοὺς μόνον ὡς μειοψηφία κατοικοῦσαν ἄλλες ἐθνότητες, Ἀλβανοί, Βούλγαροι, Τοῦρκοι. Τότε δὲν εἶχεν ἀκόμη ἐφευρεθῆ ἀπὸ τὴν πανσλαβιστικὴ ἐπεκτατικότητά καὶ τὸ σταλινικὸ μαγειρεῖο τῆς καὶ υἰοθετηθῆ ἀπὸ ἀνιστορήτους ἄλλους ἢ ψευδεπίγραφη «*Μακεδονικὴ*» ἐθνότης, τὸ τελευταῖο αὐτὸ ἔγινε προσφάτως, μετὰ τὴν κατάρρευσι τοῦ ἀπανθρώπου κομμουνιστικοῦ καθεστώτος, ἐν ἐπιγνώσει τοῦ ψεύδους γιὰ λόγους ἀπλῶς γεωστρατηγικοῦ συμφέροντος. Καὶ ἀκόμη, ἀνατρέξατε στίς πρόσφατες ἀνακοινώσεις τοῦ συνεδρίου τῆς Ἑλληνικῆς Ἐταιρείας Δημογραφικῶν

Μελετῶν τοῦ 1998, κατὰ τὶς ὁποῖες οἱ κατοικοῦντες ἀκόμη καὶ τῶρα στὸ σημερινὸ μὲν κρατίδιο τῶν Σκοπίων εἶναι κατὰ πλειοψηφία (65 %) Ἑλληνογενεῖς, στὴν Μικρὰ Ἀσία δὲ κατὰ 30 % Ἑλληνογενεῖς. Τὸ τελευταῖο ἄλλωστε αὐτὸ συγκλίνει καὶ πρὸς ἐπίσημες στατιστικὲς τουρκικὲς καὶ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, κατὰ τὶς ὁποῖες, πρὸ τῆς καταστροφῆς τοῦ 1922, οἱ Ἕλληνες τῆς Μικρᾶς Ἀσίας ἀνήρχοντο σὲ 2.660.316 (πλειοψηφοῦντες ἔναντι τῶν ὀλιγωτέρων, μόλις 1.802.697, Τούρκων καὶ Ὀθωμανῶν, ἐνῶ ὁ ὑπόλοιπος πληθυσμὸς τῆς Μικρᾶς Ἀσίας ἀνήκε σὲ ἄλλες ἐθνότητες) [βλέπε σχετικῶς τὸ ἐξαίρετο βιβλίον τοῦ Γεωργίου Κλεάνθου Σκαλιέρη, «Λαοὶ καὶ Φυλαὶ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας», 1922, φωτοτυπικὴ ἐπανέκδοσις 1990], εἶναι δὲ γνωστόν, ὅτι μὲ τὴν ἀνταλλαγὴ τῶν πληθυσμῶν μόνον περὶ τὸ 1.000.000 Ἕλληνες κατέφυγαν εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἐνῶ οἱ ὑπόλοιποι παραμείναντες ἄνω τοῦ ἑνὸς καὶ ἡμίσεος ἑκατομμυρίου Ἕλληνες, συναναμιχθέντες, ἐπιβιοῦν σιωπηλῶς ἐκεῖ.

Τὸ μυστικὸ καὶ τῆς ὑπὸ ξένη κυριαρχία ἐθνικῆς τῶν Ἑλλήνων ἐπιβίωσης δίδουν φυσικὰ αὐτοὶ οἱ ἴδιοι. Καὶ τὸ ἐξεφράσατε μὲ τὴν ὑποδειγματικὴ διαύγεια καὶ καθαρότητα καὶ τὴν λιτότητα ἀγνῆς ἐθνικῆς λαϊκῆς ψυχῆς καὶ σεῖς Σαρακατσαναῖοι, κατὰ τὸ πρῶτο συνέδριό σας, στὶς 9 καὶ 10 Μαρτίου τοῦ 1996 στὸ Πολεμικὸ Μουσεῖο Ἀθηνῶν. Ἀνάμεσα σὲ τόσα ἄλλα, ὅταν ὁ **Πέτρος Μπελεστράβος**, Πρόεδρος τῆς Ὁμοσπονδίας Συλλόγων Βουλγαρίας, ἐτόνισεν ὅτι - διαβάζω τὰ πρακτικά - «ἔχουμε κάθε λόγο, νὰ νιώθουμε πάρα πολὺ ὑπερήφανοι, γιατί καταφέραμε μέσα ἀπὸ δύσκολες συνθήκες, νὰ κρατήσουμε ψηλὰ ὑψωμένο τὸ φλάμπουρα τῆς ἐθνικῆς μας συνειδήσεως, τὰ ἦθη καὶ ἔθιμά μας, τὴν γλῶσσα μας». Ἡ ὅταν ὁ **Βασίλης Μόραλης**, Σαρακατσάνος ἐρευνητῆς ἀπὸ τὰ Σκόπια, μὲ τὴν ἐξαίρετη εἰσηγησί του, ἀφοῦ διεξετραγώδησε τὰ ἀνείπωτα δεινὰ τῶν Σαρακατσαναίων τῶν Σκοπίων, - διαβάζω πάλι ἀπὸ τὰ πρακτικά - ὑπὸ τὴν «πολιτικὴ κυβερνητικὴ ἰδεολογία καὶ πρακτικὴ τοῦ κρατιδίου τῶν Σκοπίων» καὶ «παρὰ τὰ φιλελληνικὰ αἰσθήματα, πὺν τρέφει ἡ πλειονότης τοῦ λαοῦ» των, «γιατὶ κατὰ ἓνα μεγάλο ποσοστὸ ρέει στὶς φλέβες τοῦ αἵμα ἑλληνικό», καὶ ἀφοῦ ἐξέθεσε τὴν πεισματώδη ἀντίστασι τῶν Σαρακατσαναίων στὴν ἐπιχειρήσι ἀπεθνικοποιήσεώς των, κατέληξε καὶ αὐτὸς τονίζων, ὅτι «οἱ Σαρακατσαναῖοι τῶν Σκοπίων διετήρησαν πεισματωδῶς τὴν μόνη γλῶσσα, πὺν ἤξεραν, τὴν ἑλληνικὴ, τὰ ἦθη, τὰ ἔθιμά τους, τοὺς αὐστηροὺς ἄγραφους νόμους τῆς κλειστῆς κοινωνίας τους καί, τὸ κυριώτερο, διετήρησαν τὴν ἐνδογαμία τους, κρατῶντας ἀναλλοίωτα τὰ χαρακτηριστικὰ τους καὶ τὸν πολιτισμὸ τους» καὶ διαλαλῶν τὴν ἀνάγκη διατηρήσεως τῆς μεγάλῃς οἰκογενείας τῶν Σαρακατσαναίων στὰ Βαλκάνια, ἐπὶ λέξει, «για ἓναν ἱερὸ λόγον. Γιατὶ εἶναι ἡ ζωντανὴ καὶ ἡ σπουδαιότερη βιολογικὴ καὶ ἱστορικὴ ἀπόδειξι τῆς διαχρονικῆς συνεχείας τοῦ Ἑλληνισμοῦ».

Ναί, πολυαγαπημένα και πολυτίμητα σείς παιδιά του ὑπερορίου Ἑλληνισμοῦ, τὸ παράδειγμά σας ὀδηγεῖ, πρέπει νὰ κατευθύνῃ καὶ τὸν σημερινό μας προσανατολισμό. Διότι εὐρίσκει τὴν διαχρονικὴ δικαίωσί του στοὺς ἀτελευτήτους αἰῶνες τῆς ἱστορικῆς διαδρομῆς τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἀκόμη καὶ ὑπὸ τὸ εἰδεχθὲς πέλμα ἀπολιτίστων ἐπιδρομέων : τῆς φρικώδους «χριστιανικῆς» λατινοκρατίας καὶ τῆς ἀλλοθρήσκου βαρβάρου τουρκοκρατίας, πού ἠκολούθησε.

Κυρίες καὶ Κύριοι,

Σήμερα οἱ καιροὶ δὲν εἶναι καθόλου χαρῶποι. Ὁ διεθνὴς ὀρίζων προβάλλει σκοτεινὸς καὶ ἀβέβαιος, μόνον αἶθριος δὲν εἶναι. Πρὶν ἀπὸ δύομιση περίπου χρόνια, μὲ ἀφορμὴ τὴν διεθνῆ ἀναστάτῳσιν ἀπὸ τὴν τραγωδία στὴν γειτονικὴ μας Νοτιοσλαβία, προβληματιζόμενος ἐπὶ τῶν σχεδιαζομένων ἀπὸ τοὺς ἰσχυροὺς τῆς γῆς, ὠμίλησα, σὲ δημοσιευθὲν κείμενό μου, γιὰ «*ροδαυγὴ τοῦ νέου Μεσαίῳνος*». Τώρα τὰ πράγματα ἔγιναν χειρότερα καὶ εὐλόγως ἄλλοι σοβαροὶ ἐπιστήμονες, καὶ μάλιστα ἐδῶ εἰς τὴν Θεσσαλονίκην, ὠμίλησαν γιὰ «*ἐποχὴ νεοβαρβαρισμοῦ*».

Πράγματι πυκνὰ ἐμφανίζονται τὰ δείγματά της. Καταλυτικὸ ὀρόσημο προβάλλει ἀναντιλέκτως ἡ τραγωδία τῆς 11^{ης} Σεπτεμβρίου 2001 εἰς τὴν Νέα Ὑόρκη τῶν Η.Π.Α. μὲ τὸ κτηνῶδες ἐγχείρημα ἐναντίον τῶν διδύμων πύργων, πού συνεπέφερε, πέρα ἀπὸ τὶς ὑλικὲς καταστροφές καὶ τὴν διατάραξι τῆς παγκοσμίου οἰκονομίας, καὶ τὴν θανάτῳσι τόσων χιλιάδων ἀθῶων ἀνθρώπων. Ὅμοια κτηνωδία δὲν ἔχει προηγούμενο, δὲν ἀνευρίσκεται στὴν Ἱστορία · γιὰτὶ ἄμαχοι καὶ χιλιάδες ἀθῶοι, καὶ πολὺ περισσότεροι ἀκόμη ἀπὸ αὐτοὺς τῆς 11^{ης} Σεπτεμβρίου, ἤμπορεῖ νὰ χάθησαν σὲ διάφορες περιστάσεις κατὰ τὸ παρελθόν, ἀλλὰ αὐτὸ ἀνέκυπτε πάντοτε ὡς ἀποτέλεσμα ἀγῶνος εἰσβολέων ἢ ἐνόπλων συγκρούσεων ἢ ἰδεολογικῶν ἀντιπαραθέσεων (τὸ τελευταῖον αὐτὸ κυρίως κατὰ τὶς θρησκευτικὲς διαμάχες), δηλαδὴ σὲ κάθε περίπτῳσι ὡς ἐνέργημα ἀντιπάλου ὀρατοῦ. Γι' αὐτὸ καὶ ἡ κακουργία τῆς 11^{ης} Σεπτεμβρίου ἀπὸ ὀόρατο ἐπιδρομέα, μὲ ἐμπνευστὲς ἀφιονισμένους ἀπὸ τὸν πιὸ ἀπάνθρωπο θρησκευτικὸ φανατισμὸ καὶ δράστες, πού, τυφλωμένοι ἀπὸ προηγηθεῖσα πλῦσι ἐγκεφάλου, ὠδηγήθησαν ἐθελουσίως καὶ αὐτοί, μαζί μὲ τὰ ἀθῶα θύματά τους, στὸν ἀφανισμό, *δὲν ἀφορᾶ μόνον τὶς Η.Π.Α., εἶναι ἐπιβουλή ἐναντίον τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως, κυριολεκτικῶς θανάσιμη ἀπάνθρωπία*. Ἡ δὲ ἀνεπιφύλακτη ἀπόρριψί της ἀπὸ κάθε ἀνθρωπίνη συνείδησι ἀποκλείει ἐξ ὀρισμοῦ καὶ κάθε θλιβερῆ προσπάθεια δῆθεν δικαιολογήσεως τῆς ἀπάνθρωπίας μὲ ἐπὶκλήσι ἀστοχίες ἢ καὶ ἀνομήματα κατὰ τὴν ἄσκησι τῆς

έξωτερικῆς πολιτικῆς τῶν Η.Π.Α. Διότι τὰ ἀνόμοια δὲν εἶναι συγκρίσιμα, τὰ μὴ ὁμοειδῆ λογικῶς οὐδέποτε συμψηφίζονται, οὔτε ἐν ὅλῳ οὔτε ἐν μέρει.

Ὅμως ἡ συναποδοχὴ ἀπὸ κάθε ἀνθρωπίνῃ συνείδησι, ὅπου τῆς γῆς, τῆς ζωτικῆς γιὰ τὸ ἀνθρώπινο γένος ἀνάγκης ἀνευδότης καὶ συστηματικῶν ἀγῶνος πρὸς ἐξάλειψι τῆς μάλιστα τῆς διεθνούς τρομοκρατίας καθόλου δὲν σημαίνει καὶ ὀλοκληρωτικὴ συναποδοχὴ τῶν ὅσων ἄλλων προγραμματίζονται καὶ τίθενται βαθμηδὸν σὲ ἐφαρμογὴ ἀπὸ τοὺς μεγάλους καὶ ἰσχυροὺς τῆς γῆς ἀναφορικῶς πρὸς τὴν ζωὴ τῆς διεθνούς κοινότητος, τῶν κατ' ἰδίαν μελῶν τῆς καί, ἀκόμη, τὴν ἀνθρωπίνῃ τοῦ καθενός μας ζωὴ καὶ ὑπόστασι, μὲ μιὰ φράσι γιὰ τὸν κόσμον τοῦ μέλλοντος. Γι' αὐτὸ καὶ λογικῶς ἀπαράδεκτον καὶ κίβδηλον εἶναι καὶ τὸ ὑφέρπον ἐπίσης ἀμαρτωλὸν ἐρώτημα : πῶς νὰ συμπαραταχθοῦμε εἰς τὸν ἀγῶνα ἐναντίον τῆς τρομοκρατίας εἰς τὸ πλευρὸν ἐκείνων, ποὺ μᾶς ἐτοιμάζουν μιὰ ἀβίωτη ζωὴ σὲ μιὰ ἀβίωτη διεθνῇ κοινωνίᾳ;

Ὅσοι τυχὸν σκέπτονται ἔτσι, ἀλλὰ καὶ οἱ ἄλλοι, οἱ ἔμφρονες καὶ νουνεχεῖς, ὅσοι ξεχωρίζουν ἀπολύτως τὴν καταδίκην τῆς διεθνούς τρομοκρατίας ἀπὸ ὅλα τὰ ἄλλα διεθνή θέματα, ὅλοι οἱ ὑγιῶς σκεπτόμενοι ἄνθρωποι ἀναφέρονται φυσικὰ εἰς τὴν ἀνατέλλουσαν «Νέαν Ἐποχὴν» (*"New Age"*) καὶ τὴν εἰς τὸ πλαίσιον αὐτῆς προωθουμένην, τὴν ἐνσκήψασαν «παγκοσμιοποίησιν». Καὶ διερωτῶνται καὶ προβληματίζονται ἐπὶ τῶν συνεπειῶν καὶ κινδύνων ἀπὸ τὴν ἐφαρμογὴ τῆς γι' αὐτὴν τὴν διατήρησι τῆς ἀνθρωπίνης ἀνταξίας, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐπιβίωσι τῆς ἐθνικῆς μας κοινότητος.

Κυρίες καὶ Κύριοι,

Διανοητικὴ ἐντιμότης καὶ ψυχραιμία ἐπιβάλλουν τὴν ὀρθολογικὴ θεώρησι καὶ τοῦ προκειμένου προβληματισμοῦ. Ὅπως τοῦ ἀνθρώπου, ἔτσι καὶ τῶν ἀνθρωπίνων κοινωνιῶν ἡ ζωὴ δὲν βαίνει τυφλή, ἀλλὰ καθοδηγεῖται ἀπὸ ιδέες καὶ ἡ μεταξὺ αὐτῶν κυριαρχοῦσα εἰς τὴν κοινίστραν τῶν ἀντιπαραθέσεων προσδιορίζει καὶ τὴν μοῖρα τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν κοινωνιῶν. Πρὸ παντὸς οἱ ιδέες δὲν πρέπει νὰ μᾶς τρομάζουν, ἀπὸ τὴν θεμιτὴ ἀντιπαραθέσι τους ἄλλωστε πρέπει νὰ προκύπτῃ καὶ ἡ τελικῶς ἐπιθυμητὴ ὡς γνώμων ζωῆς καὶ ἀκολουθητέα. Ἐπομένως, ἀντιθέτως, πρέπει νὰ τις προσεγγίζουμε μὲ λογισμό γιὰ τὴν κατανόησι καὶ ὄνειρο γιὰ τὰ μελλούμενα ἀπὸ τὴν ἐφαρμογὴ τους.

Ὅπως κάθε πτυχὴ πνευματικῶν καὶ κοινωνικῶν προβληματισμοῦ ἔχει ἑλληνικὴν τὴν προέλευσιν, ἔτσι καὶ ἡ παγκοσμιοποίησις δὲν εἶναι καινοφανὴς ιδέα. Εἰς τὴν Ἱστορίαν τῆς ἀνθρωπότητος καὶ τὴν *ιδέαν τῆς παγκοσμιοποιήσεως πρῶτον τὸ ἑλληνικὸν πνεῦμα συνέλαβε καὶ ἐδίδαξε*. Διότι εἰς τὴν κρηπίδα τῆς κεῖται τὸ οἰκουμενικὸν ιδεῶδες, τὸ ιδεῶδες τῆς

ἀδελφώσεως τῶν ἀνθρώπων ὅπου τῆς γῆς ἐν ἰσότητι καὶ ἐλευθερίᾳ, ἤδη δὲ ὁ **Ἀλκιδάμας** διεκήρυξεν, ὅτι «ἐλευθέρους ἀφήκε πάντα Θεός· οὐδένα δοῦλον ἢ φύσις πεποίηκε», ἐνῶ ὁ **Δημόκριτος** ἐδίδασκεν, ὅτι «ἀνδρὶ σοφῶ πᾶσα γῆ βατῆ· ψυχῆς γὰρ ἀγαθῆς πατρίς ὁ ξύμπας κόσμος». Ἄλλωστε ὁ **Πλάτων** ἔθεσε τὶς πρῶτες βάσεις, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐστηρίχθη τὸ Διεθνὲς Δίκαιον, οἱ δὲ **Στωικοὶ φιλόσοφοι** εἰσήγαγον τὸ μέγα δίδαγμα περὶ τῆς ἀδελφότητος τῶν ἀνθρώπων καὶ ὠμίλησαν περὶ καθολικῆς, παγκοσμίου, πολιτείας. Καὶ ἀπὸ τῆς ἀρχαιότητος τὰ ἑλληνικὰ αὐτὰ διδάγματα μετελαμπαδεύθησαν εἰς τοὺς μεταγενεστέρους καὶ διεπότισαν καὶ τὴν χριστιανικὴν σκέψιν καὶ διδασκαλίαν.

Ὁ Ἑλληνισμὸς καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου δὲν περιορίσθη εἰς τὴν πνευματικὴν σύλληψιν καὶ κυοφορίαν καὶ τὴν ἐξαγγελίαν ἰδεῶν. Διότι *ἐπεχείρησε καὶ νὰ τὰς πραγματοποιήσῃ*. Τὰ Κοινὰ τῶν Ἑλλήνων καὶ οἱ πολυῦμητες Ἀμφικτιονίαι ἀποτελοῦν καὶ τὶς πρῶτες εἰς τὴν Ἱστορία προσπάθειες πολιτειακῶν συσσωματώσεων ἐν ἰσότητι καὶ ἐλευθερίᾳ. Καὶ ἀκολούθως, ἡ μεγαλειώδης καὶ ἀνεπανάληπτη ἐκστρατεία τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου ἔδωσε μοναδικὰ δείγματα διακυβερνήσεως διαπνεομένης ἀπὸ τὶς ἑλληνικὲς ἀρχές, μὲ ἀπόλυτον σεβασμὸν τῶν ἠθῶν καὶ ἐθίμων τῶν κατακτηθέντων λαῶν.

Ἡ αὐτὴ ἑλληνικὴ γραμμὴ ἐτηρήθη καὶ ἐπὶ βυζαντινῆς ἐποχῆς καὶ ὅταν ἡ μεσαιωνικὴ μας αὐτοκρατορία ἦτο πολυεθνικὴ, δηλαδὴ μέχρι τοῦ 7^{ου} αἰῶνος, τῆς ἐποχῆς τοῦ Ἡρακλείου, ἀφοῦ ἔκτοτε, μετὰ τὴν ἀπώλειαν τῶν νοτίων περιοχῶν τῆς, Συρίας, Παλαιστίνης, Αἰγύπτου, Λιβύης, συνεπείᾳ τῆς ἀραβικῆς κατακτήσεως, καὶ μέρους τῶν βορείων, μὲ τὴν ἐγκατάστασιν Σλαβικῶν φύλων καὶ Βουλγάρων (φυλῆς οὐνικῆς ἢ φιννοουγγρικῆς), ἡ Βυζαντινὴ Αὐτοκρατορία ἀποκτᾷ πλέον ἐθνικὴν ὁμοιογένειαν καὶ ἐμφανίζει ἑλληνικὸν μόνον χαρακτῆρα. Ἐπομένως καὶ τὰ περὶ πολυεθνικῆς δῆθεν συνθέσεως τοῦ Βυζαντίου καὶ κατὰ τοὺς ἔπειτα χρόνους εἶναι ἀπὸ τὶς συνήθειες ἱστορικῆς ἀνακρίβειας, πού, ὅταν δὲν προβάλλονται σκοπίμως, ἀρθρώνονται μόνον ἀπὸ ἀνιστορήτους.

Ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τουρκοκρατίας, ὅταν ἔπαυσε πλέον ὑπάρχουσα ἐπὶ τέσσερεις σχεδὸν αἰῶνες ἑλληνικὴ πολιτειακὴ παρουσία, τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον, ὡς ὁ ἀνεγνωρισμένος ὑπὸ τοῦ ὀθωμανοῦ δυνάστου ἐκπρόσωπος τοῦ ὑποδούλου Ἑλληνισμοῦ καὶ κληροδόχος τοῦ ἑλληνικοῦ πνεύματος, μὲ θρησκευτικὴν δικαιοδοσίαν ἐκτεινομένην ἀνέκαθεν πολὺ πέραν τῶν τέως βυζαντινῶν ἐδαφῶν, ἔχον συνείδησιν τοῦ οἰκουμενικοῦ ἢ καθολικοῦ χαρακτῆρος του, προσπαθοῦσε εἰς τὴν πρᾶξιν νὰ διατηρῇ τὴν ἰσορροπίαν μεταξὺ ὑπερεθνικῆς καὶ ἐθνικῆς ἀποστολῆς, χωρὶς οὐδέποτε νὰ θυσιάσῃ τὴν πρώτην (ὑπερεθνικὴν) χάριν τῆς δευτέρας (ἐθνικῆς) ἀποστολῆς · καὶ δὲν ἐδίσταζε νὰ φθάνῃ καὶ μέχρι ρήξεως καὶ πρὸς τοὺς ὀμνίονας

Ἕλληνας, ὡς ἄνθρωπος ἐζητεῖτο νὰ πολιτευθῆ κυρίως ὡς ἑλληνικὴ ἐθνικὴ Ἐκκλησία.

Ἔτσι ἐπολιτεύθη ἀνέκαθεν ὁ Ἕλληνισμός. Οὐδέποτε ὑπεδούλωσε ξένους λαούς. Μὲ τὴν μεγαλειώδη ἐκστρατείαν του ὁ **Μέγας Ἀλέξανδρος** «τιμωρίαν ἔλαβε παρὰ τῶν Περσῶν ὑπὲρ τῆς εἰς ἅπαντας τοὺς Ἕλληνας ὕβρεως», ὅπως ἀφηγεῖται ὁ Πολύβιος εἰς τὴν Ἱστορίαν του (βιβλίον Θ, 34, 2-3), δι' ὅσα δεινὰ καὶ καταστροφῆς εἶχαν κάνει «εἰς Μακεδονίαν καὶ εἰς τὴν ἄλλην Ἑλλάδα, οὐδὲν προηδικημένοι», ὅπως ὁ ἴδιος ὁ Μέγας Μακεδών, κατὰ τὴν ἀφήγησιν τοῦ Ἀρριανοῦ (*Ἀλεξάνδρου Ἀνάβασις*, Β', 14), ἔγραφε εἰς ἐπιστολὴν του πρὸς τὸν βασιλέα τῶν Περσῶν *Δαρεῖον*. ἀκολουθῶν δέ, δὲν κατέκτησε γιὰ νὰ ὑποδουλώσῃ, ἀλλὰ γιὰ νὰ ἐκπολιτίσῃ. Ἐκπολιτισμός, πού δὲν ἐγένετο φυσικὰ, - δὲν ἤμποροῦσε νὰ γίνῃ λόγῳ καταλυτικῆς ἀριθμητικῆς δυσαναλογίας, - μὲ τὴν βία, ἀλλὰ συνετελέσθη μὲ τὴν γοητεία καὶ τὴν δύναμι τοῦ ἑλληνικοῦ πνεύματος καὶ τὴν ἐθελουσία ἀποδοχῆ ἀπὸ τοὺς ἐπιχωρίους, πού ἦσαν πολλαπλάσιοι κατὰ ἑκατοντάδες φορὲς ἔναντι τῶν ὀλιγαρίθμων Μακεδόνων καὶ ἄλλων Ἑλλήνων, πού εἶχαν ἐκστρατεύσει ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν του. Ἐκπολιτισμός, πού ἐκάλυψε σχεδὸν ὀλόκληρη τὴν τότε γνωστὴν οἰκουμένην καὶ ἐδημιούργησε τὸ θαῦμα τῶν ἐπὶ ἕξαι αιῶνες ἑλληνιστικῶν χρόνων, μὲ τὰ ἐπιβιοῦντα ἀκόμη καὶ σήμερα ἐκεῖ μνημεῖα του.

Καὶ προσφάτως, ἡ ἀτυχὴς *Μικρασιατικὴ περιπέτεια τῆς Ἑλλάδος*, πού ἀπὸ ἀνιστορήτους καὶ ἄλλους ἐμπαθεῖς χαρακτηρίζεται ὡς ἐγχείρημα δῆθεν κατακτητικόν, *ἀνελήφθη πρὸς ἀπελευθέρωσιν τῆς ἀπὸ τὰ πανάρχαια χρόνια καὶ πάντοτε ἑλληνικῆς Ἰωνίας καὶ γιὰ τὴν προστασία τῶν 2.660.316 ὑποδούλων ἀδελφῶν μας*, πού, ὅπως προεῖπα, ζοῦσαν τότε εἰς τὴν Μικρὰν Ἀσίαν καὶ πλειοψηφοῦσαν ἔναντι τῶν ὀλιγωτέρων, 1.802.697, κυριάρχων Τούρκων καὶ Ὀθωμανῶν· ἀδελφῶν μας, τῶν ὁποίων οἱ συστηματικοί, ἀπὸ τὸ τουρκικὸ κράτος, διωγμοὶ καὶ ἐξόντωσις εἶχαν ἤδη ἀρχίσει ἀπὸ τὸ 1914.

Τὸ δὲ νεοελληνικόν μας κράτος γενικῶς ὀρθότατα οὐδέποτε ἤσκησε πολιτικὴν διακρίσεων ἔναντι ξένων ἢ ἀλλοθρήσκων, πρὸς τοὺς ὁποίους πάντοτε μόνον εὐνοϊκῶς συμπεριεφέρθη, ὅπως πρὸς τοὺς Ἑβραίους, καὶ μάλιστα τῆς Θεσσαλονίκης. Καὶ τὸ ἴδιο καὶ ὀλόκληρος ἡ ἑλληνικὴ κοινωνία· ἀπόδειξις οἱ χιλιάδες Ἑβραῖοι τῆς Ἑλλάδος, πού σώθηκαν ἀπὸ τὴν ἐγκληματικὴν χιτλερικὴν παράνοια χάρις εἰς τὴν προ-στασία Ἑλλήνων χριστιανῶν, πού διεκινδύνευαν ἔτσι τὴν ἴδια τους ζωὴν.

Αὐτὴ ὑπῆρξεν ἀνέκαθεν καὶ εἶναι ἡ ἔναντι τῶν ξένων στάσις καὶ συμπεριφορὰ τοῦ Ἕλληνισμοῦ, κράτους καὶ κοινωνίας, πού οἰστρηλατοῦνται πάντοτε ἀπὸ τὰ διδάγματα τοῦ ἑλληνικοῦ πνεύματος, πού καὶ θεὸν προστάτην τῶν ξένων, τὸν *Ξένιον Δία*, κατέστησεν, ἐκδήλωσις μοναδικὴ εἰς τὴν Ἱστορίαν τῆς ἀνθρωπότητος.

Και όμως, αρρωστημένοι ἐγκέφαλοι και ἀνεργάτιστα μυαλά ἀρθρώνουν κατά τις ἡμέρες μας λόγον για *δήθεν ξενοφοβίαν τῆς ἑλληνικῆς κοινωρίας και φυλετικὲς δήθεν διακρίσεις εἰς βάρος τῶν ξένων εἰς τὴν Ελλάδα και τὴν ἀνάγκην σεβασμοῦ τῶν δήθεν παραβιαζομένων ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων αὐτῶν*. Διότι ἔτσι διεστραμμένως ἐμφανίζουν τὴν δικαίαν ἀγανάκτησιν τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ για τοὺς λαθρομετανάστες, αὐτοὺς δηλαδή, πού παρανόμως, με τὴν σιωπηρὴ συννεοχὴ ἢ ἀβελτηρία τοῦ Ἑλληνικοῦ μας κράτους, ἔχουν κατακλύσει τὴν Πατρίδα μας και ἔχουν ἐπαυξήσει σὲ βαθμὸ ἀνησυχητικὸ τὴν ἐγκληματικότητα. Καὶ βεβαίως τὰ ἐπικαλούμενα ἀνθρώπινα δικαιώματα μόνον ἀντίθετη πρὸς τὴν ἀνίερη προπαγάνδα θέσι ἢμποροῦν νὰ ἔχουν ἐν προκειμένῳ. Διότι, ὅλως ἀντιθέτως, αὐτὰ κατασφαλίζουν και τὸ *ἀναφαίρετο δικαίωμα τῆς ἐθνικῆς μας κοινότητος και νὰ διαλαλῇ ἀνεμπодίστως τὴν ἑλληνικὴ τῆς ὑπόστασι και ὑπερηφάνεια για τὸ ἐθνικὸν μας παρελθὸν και νὰ χρησιμοποιοῦ μόνον αὐτὴ τὰ σύμβολά τῆς*, δικαίωμα, πού με καμμιά λογικὴ δὲν προσβάλλει ἀνθρώπινα δικαιώματα ξένων. Ἰδίως μάλιστα κατά τὸν ἐορτασμὸν ἐπετείων ἐθνικῶν μας ἀγώνων, κατά τοὺς ὁποίους ἐπολεμήσαμε ὑπὸ τὰς σημαίας μας, ὑπερασπιζόμενοι τὴν ἐλευθερία μας, ἐναντίον τῶν πατέρων αὐτῶν, εἰς τοὺς ὁποίους σήμερα ἐπιδιώκουν μερικοὶ *μὲ συστηματικὴ διανοητικὴ τρομοκρατία* νὰ τοὺς δεχθοῦμε ὡς σημαιοφόρους μας !

Ἡ ἐξαπολυθεῖσα εἰς βάρος τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ *ιδεολογικὴ αὐτὴ τρομοκρατία ἀποκαλύπτει και τὰ σχεδιαζόμενα* : ἡ Ἑλλὰς νὰ μὴ ἀνήκη πλέον εἰς τοὺς Ἑλληνας, νὰ συνηθίσουμε εἰς τὴν ἰδέα νὰ γίνουμε ἀγογγύστως ἀκόμη και μειοψηφία εἰς αὐτὸν τὸν ἱερὸν και ἔνδοξον τόπον μας ! Ὅπως π.χ. ξεδιάντροπα ἤδη προαναγγέλλεται, ὅτι ἐντὸς τῶν ἀμέσως προσεχῶν ἐτῶν ἡ Θεσσαλονίκη μας θὰ γίνῃ πόλις με τεσσεράμισι ἑκατομμύρια κατοίκους, καταφανῶς με προγραμματισμένη ἐμφύτευσι ξένων, ἀφοῦ ἡ ὑπογεννητικότης μας (ἄλλη ἐθνικὴ ἀμαρτία αὐτή) καθηλώνει σὲ στάσιμο σημεῖο τὸν ἑλληνικὸ πληθυσμὸ.

Κυρίες και Κύριοι,

Ἀνεφέρθην εἰς τὴν γνησίαν παγκοσμιοποίησιν, τὴν ἀληθινὴ διάστασι τῆς οἰκουμενικότητος, ὅπως πρῶτον τὸ ἑλληνικὸν πνεῦμα ἀρχαίῳθεν συνέλαβε και πρῶτος ὁ Ἑλληνισμὸς πρακτικῶς ἐφήρμοσε.

Μὲ τὴν γνησίαν ὅμως αὐτὴν, ἢ κατά τις ἡμέρες μας ἐνσκήψασα «*παγκοσμιοποίησις*» μόνον τὸ ὄνομά τῆς ἔχει κοινόν. Διότι μόνον κίβδηλη εἶναι. Καὶ μόνον πρὸς παραπλάνησιν ἐπενδύεται με ἰδεολογικὲς ἀναφορές, ἀλλὰ και αὐτὲς διάτρητες και διανοητικῶς ἐτοιμόρροπες.

Γίνεται ἔτσι λόγος γιὰ «σύγκρουσι πολιτισμῶν», προκειμένου νὰ καταποθῆ εὐχερέστερον ὡς ἀνασχετικὸ ἀντίδοτό της ἢ ἐπιχειρουμένη «παγκοσμιοποιήσις».

Ἀλλὰ τὸ ἰδεολόγημα περιέχει ἀντίφασιν ! Διότι ὁ πολιτισμὸς εἶναι πνεῦμα. Καὶ δὲν ὑπάρχει κοινωνία πιὸ σταθερὴ ἀπὸ τὴν κοινωνία τῶν πνευμάτων, εἰς αὐτὴν ἀντιπαραθέσεις σημειοῦνται, συγκρούσεις ὅμως δὲν νοοῦνται !

Ὑπὸ τὴν ἠχηρὰν διατύπωσιν «σύγκρουσις πολιτισμῶν» ἀπλούστατα κρύπτεται κάτι ἄλλο, ἐξόχως ταπεινόν, δι' αὐτὸ καὶ δὲν ἀποτολμᾶται ἢ μὲ τὸ ἀληθές του ὄνομα ἐξεικόνισις. Εἰς τὴν πραγματικότητα πρόκειται γιὰ σύγκρουσι συμφερόντων!

Καὶ τὰ ἀντιμαχόμενα συμφέροντα ἀναφαίνονται παντοῦ εἰς τὴν ζωὴ τῶν ἀτόμων καὶ τῶν κοινωνιῶν, τὴν ὁποίαν ἀνέκαθεν συνώδευαν καὶ θὰ συνοδεύουν πάντοτε μέχρι συντελείας τοῦ ἀνθρωπίνου γένους. Καὶ κατὰ τις ἡμέρες μας, μὲ τὴν ἀσυδοσία ἀπανθρώπου ἀνταγωνισμοῦ, κατ' ἐξοχὴν ἐπιπολάζουν. Καὶ εἶναι τὰ ἀντιμαχόμενα συμφέροντα πολυποίκιλα, φύσεως ὑλικῆς, ἀλλὰ καὶ πνευματικῆς. Ἀλγεινοτάτη ἔκφρασις τῶν τελευταίων, τῶν συμφερόντων πνευματικῆς φύσεως, εἶναι ἡ ἰδεολογικὴ μισαλλοδοξία, ἢ ὁποία προϋποθέτει ἀλλὰ καὶ καλλιεργεῖ τὴν διανοητικὴν ἔκπτωσι, καὶ βεβαίως οἱ θρησκευτικὲς ἀντιθέσεις, ἀναγόμενες εἰς τὴν λογικῶς ἀνεξέλεγκτη περιοχὴ τοῦ θυμικοῦ.

Ὅταν λοιπὸν ἐπιχειροῦμε τὴν «παγκοσμιοποιήσι» πρὸς ἀποτροπὴ τῆς δῆθεν συγκρούσεως τῶν πολιτισμῶν, εἰς τὴν πραγματικὴν συγκρούσεως τῶν συμφερόντων, λογικῶς, ἀφοῦ αὐτὴ εἶναι ἀδύνατον νὰ κατασιγασθῆ, ὀδηγούμεθα εἰς τὴν κυριαρχία τοῦ ἑνός, ἀφοῦ μόνον τὸ ἕνα δὲν ἔχει ἀντίπαλο διὰ νὰ συγκρουσθῆ. Καὶ τὸ ἕνα αὐτό, ὅταν κυριαρχῆ σὲ ὅλα ἢ οἰκονομικὴ διάστασις, εἶναι φυσικὰ τὸ συμφέρον τοῦ συσπειρωμένου πολυεθνικοῦ κεφαλαίου, τῶν πολυεθνικῶν ἐταιρειῶν, οἱ ὁποῖες καὶ εὐρίσκονται εἰς χεῖρας ὀλιγαρίθμων μεγιστάνων, ἀναδεικνυομένων ἔτσι σὲ ρυθμιστὲς τῆς παγκοσμίου ζωῆς !

Ἀγόμεθα τοιοῦτοτρόπως εἰς τὴν κυριαρχίαν τῶν ἐλαχίστων καὶ πρὸς κατασφάλισί της εἰς τὴν ἄρνησιν οἰασδήποτε ἀποκλινοῦσης ἀναφορᾶς, εἰς τὴν ἀπόρριψι καὶ κάθε διαφοροποιήσεως. Ὅμως τὸ παιχνίδι ἀπαιτεῖ συσκότισι. Γι' αὐτὸ καὶ ἀπὸ τοὺς ἴδιους τοὺς κήρυκες τῆς ἀμαρτωλῆς «παγκοσμιοποιήσεως» προβάλλεται ὡς δῆθεν ἐπιδιωκόμενον ἀκριβῶς τὸ ἀντίθετον. Καὶ γίνεται λόγος γιὰ «πολυπολιτισμικότητα», τὴν ὁποία καὶ δολίως ἐμφυτεύουν, ἀκόμη καὶ ἀνύπαρκτη, δίκην ἐμφανοῦς πινακίδος («ταμπέλας»), σὲ κάθε ἐθνικὴ κοινότητα. Ὅπως οἱ ἐγχώριοι παπαγάλοι τῆς νέας τάξεως, ἀδιάφορον ἔαν γνωρίζουν ἢ ὄχι τὶ λέγουν, ἐπιχειροῦν νὰ

χαρακτηρίζουν ακόμη και την, ύποδειγματικῶς ὁμοιογενῆ, ἑλληνική μας κοινωνία ὡς δῆθεν «πολυπολιτισμική»!

Τὸ δολίως ἐν προκειμένῳ σκοπούμενον εἶναι : διάσπασις καὶ κατακερματισμὸς τῶν ἀνθρωπίνων κοινωνιῶν, παρὰκαμψις τῆς ἐκ τῆς φύσεως ἀλληλεγγύης μεταξύ τῶν μελῶν τῆς ἐθνικῆς κοινότητος πρὸς δημιουργίαν ζιζανίων μεταξύ των, μὲ ἀνάδειξι δευτερευουσῶν διαφορῶν, ἐλαχίστων ἀληθινῶν καὶ πληθώρας κατασκευαζομένων, ὥστε νὰ ἀπωθοῦνται τὰ κοινά, αὐτά, πὺ ἡμπορεῖ νὰ συσπειρώσουν πρὸς διαφύλαξι τῆς ἐθνικῆς ἐνότητος καὶ ἄμυναν κατὰ τῆς ἐπιβαλλομένης «παγκοσμιοποιήσεως».

Νὰ μὴ ἀπατώμεθα ! Ἡ ἐπισκόπησις τῆς ἐξελιξέως καὶ προόδου τοῦ ἀνθρωπίνου βίου ὀδηγεῖ εἰς τὴν ἀποτίμησιν τοῦ πολιτισμοῦ ὡς ἐνιαίου συνόλου. Καὶ μὲ τὴν πύκνωσι τῆς πολιτιστικῆς ἐπικοινωνίας καὶ τὸ φαινόμενον τῶν ἀμοιβαίων ἐπιδράσεων οἱ διαφοροποιήσεις ἐξοβελίζονται. Ἐτσι τοῦλάχιστον ἀπὸ δύο αἰῶνων ἤδη διάφοροι πολιτισμοὶ ὑφίστανται μόνον κατὰ μεγάλες ὁμάδες λαῶν : εὐρωπαϊκὸς καὶ δυτικὸς ἐν γένει πολιτισμὸς, θεμελιούμενος βασικῶς ἐπὶ τοῦ ἑλληνικοῦ πνεύματος καὶ τοῦ χριστιανικοῦ βιώματος, ἰσλαμικὸς πολιτισμὸς, μὲ θεοκρατικὴν κυρίως θεμελίωσιν, ἀσιατικὸς πολιτισμὸς τῶν χωρῶν κεντρικῆς καὶ ἄπω Ἀνατολῆς, ἀφρικανικὸς πολιτισμὸς καὶ ἐνδεχομένως μερικώτεροι ἄλλοι, νησιῶν τοῦ Εἰρηνικοῦ κλπ. Ἐκτὸς αὐτῶν ἡ διασαλπίζομένη «πολυπολιτισμικότης» κυριολεκτικῶς εἶναι ἀνύπαρκτη.

Ἐτσι εἶναι καὶ ἱστορικῶς δεδομένον, ὅτι ἡ ἑλληνικὴ πολιτιστικὴ παρουσία ἦτο ἔκτοτε καταλυτικὴ ἰδίως εἰς ὀλόκληρον τὸν χῶρον τῆς βαλκανικῆς, ἐπὶ παντὸς πεδίου ἐπιτευγμάτων τοῦ πνεύματος, μὲ ἀνθοῦσαν μάλιστα αὐτὴν τὴν ἑλληνικὴν παιδείαν λόγῳ τῆς ὑπάρξεως καὶ λειτουργίας ἐκεῖ ἑκατοντάδων ἑλληνικῶν σχολείων, ἀκόμη καὶ ἑλληνικῶν πανεπιστημιακῶν σχολῶν μέχρι καὶ Ρουμανίας, καὶ τὴν ἰθύνουσαν τάξιν τῶν γειτονικῶν μας χωρῶν ἐκπαιδευομένην εἰς ἑλληνικὰ ἰδρύματα καὶ σχολεῖα. Ἐπομένως εἶναι λογικῶς ἀθέμιτον, νὰ ὀμιλοῦμε σήμερα περὶ δῆθεν διαφορετικοῦ πολιτισμοῦ τῶν λαῶν τῆς βαλκανικῆς, εἰς τὴν περίπτωσιν. Ὅπως καὶ εὐρύτερον γιὰ διαφορετικὸν πολιτισμὸν καθενὸς ἀπὸ τοὺς εὐρωπαϊκοὺς λαούς.

Ὅμως τὸ παραμῦθι τῆς δῆθεν «πολυπολιτισμικότητος» ἔχει ἄλλο προορισμὸν. Οὐσιαστικῶς θέλει νὰ ὑποκαταστήσῃ τὴν ἔννοιαν τῆς ἐθνικῆς κοινότητος. Μάταιος ὁ κόπος ! Καμμία σκοταδιστικὴ ἐπιχείρησις, ὅσο καὶ νὰ διήρκεσε, δὲν ἡμπόρεσε, οὔτε καὶ θὰ ἡμπορέσῃ εἰς τὸ μέλλον ποτὲ νὰ ἐξαλείψῃ τὴν φυσικὴν πραγματικότητα, αὐτὴν τῆς κοινῆς καταγωγῆς, πὺ ἐκφράζει ἡ ἔννοια τοῦ ἔθνους. Ἀπόδειξις ἡ παταγώδης ἀποτυχία ἐπ'αὐτοῦ τῆς κομμουνιστικῆς ἐπὶ τόσων λαῶν τυραννίας ἐπὶ 70 καὶ πλέον χρόνια.

Αφοῦ μὲ τὴν κατάρρευσίν τῆς, τὸ 1989, ἀνεζωπυρώθη παντοῦ αὐτομάτως τὸ ἐθνικὸν αἶσθημα καὶ ἐπεδιώχθη ἀπὸ ὅλες τὶς καταδυναστευθεῖσες ἐθνικὲς κοινότητες ἢ αὐτοτελῆς ἀνάδειξις τῶν σὲ ἰδιαίτερα, κυρίαρχα ἐθνικὰ κράτη. Ἐργώδης ὅμως, παρὰ ταῦτα παραμένει ἡ σκοταδιστικὴ ἐπιχείρησις. Καὶ νοθεύουσα ἐδῶ, σ' ἐμᾶς, χωρίον ἀπὸ τὸν Πανηγυρικὸν τοῦ Ἰσοκράτους διαλαλεῖ, ὅτι ἡ καταγωγή δὲν ἔχει καμμιά σημασία, Ἕλληνες εἶναι ὅσοι μετέχουν τῆς ἑλληνικῆς παιδείας ! Ἀνώφελη ἢ προσπάθεια. Ἡ ἀπάντησις εἶναι κατηγορηματικῶς ΟΧΙ ! Διότι, ὅπως καὶ κατὰ τὸ παρελθὸν ἐπανειλημμένως ἔχω ἐπισημάνει, ὁ Ἰσοκράτης, εἰς τὸν Πανηγυρικὸν του, δὲν εἶπεν, ὅτι Ἕλληνες εἶναι ὅσοι μετέχουν τῆς ἑλληνικῆς παιδείας. Ἄλλωστε, ἐὰν αὐτὸ ἦτο ἀληθές, οὐσιαστικῶς μόνον Ἕλληνες κατὰ συντριπτικὸν ποσοστὸν θὰ κατοικοῦσαν στὴν Οἰκουμένη, ἀφοῦ ὁ ἑλληνικὸς πολιτισμὸς, κατὰ κοινὴν παραδοχὴν, ἀπὸ πολλῶν αἰώνων ἔχει διαποτίσει καὶ ἀποτελεῖ τὸ ἀναφαίρετο κρηπίδωμα ὀλοκλήρου τοῦ συγχρόνου, δυτικοῦ τουλάχιστον, πολιτισμοῦ. Ἀπλῶς ὁ Ἰσοκράτης, θέλων νὰ ἐξάρῃ τὴν πνευματικὴν ἀκτινοβολίαν τῶν Ἀθηνῶν, εἶπε τὸ παντελῶς διάφορον, ὅτι αὐτὴ τόσον ἀποτελεσματικὴ εἶναι, ὥστε οἱ τυγχάνοντες ἑλληνικῆς παιδείας νὰ φαίνονται ὅτι εἶναι Ἕλληνες [τὸ σχετικὸν κείμενον τοῦ Πανηγυρικοῦ τοῦ Ἰσοκράτους (IV 50), ἔχει ἐπὶ λέξει ὡς ἐξῆς : «...καὶ τὸ τῶν Ἑλλήνων ὄνομα πεποίηκεν μηκέτι τοῦ γένους, ἀλλὰ τῆς διανοίας δοκεῖν εἶναι, καὶ μᾶλλον Ἕλληνας καλεῖσθαι τοὺς τῆς παιδείας τῆς ἡμετέρας ἢ τοὺς τῆς κοινῆς φύσεως μετέχοντας »]. Ἀκριβῶς ὅπως καὶ τώρα, ἕνας Ἕλληνας, πὺ ἀκολουθεῖ καθ' ὅλα, γλῶσσαν, τρόπον ζωῆς, καὶ νοσοτροπίαν ἀμερικανοῦ ἢ Εὐρωπαίου φαίνεται, χωρὶς καὶ πράγματι νὰ εἶναι, καὶ χαρακτηρίζεται ὡς Ἀμερικανός, Γάλλος, Γερμανός, κλπ.-

Κυρίες καὶ Κύριοι,

Ἦδη ὁ *Spengler* μὲ τὸ δημοσιευθὲν κατὰ τὸ τέλος τοῦ πρώτου παγκοσμίου πολέμου ἔργον του «*Ἡ πτώσις τοῦ Δυτικοῦ πολιτισμοῦ*» εἶχε προῖδει διὰ τὴν περίοδον ἀπὸ τοῦ 2000 ἕως 2200, δηλαδὴ διὰ τὴν ἐποχὴν μας, τὴν διάλυσιν τῶν λαῶν καὶ τὴν μεταβολὴν τῶν εἰς ἀμόρφους μάζας, μὲ τὴν διάκρισις κοσμοπόλεως καὶ ἐπαρχίας, τὴν ἀνάμιξι τῆς οἰκονομίας εἰς τὴν πολιτικὴν, τὴν ἐμφάνισι τοῦ κοσμοπολιτισμοῦ.

Ἡ προφητεία ἀρχίζει νὰ ἐπαληθεύεται. Ὅπως καὶ ἄλλοτε ἐτόνισα, οἱ προπαγανδισταὶ καὶ δράσταί τῆς παγκοσμίου νέας τάξεως πραγμάτων, τῆς «*Νέας Ἐποχῆς*», αὐτὰ ἐπιδιώκουν μὲ ὄργανον τὴν ἀμαρτωλὴ «*παγκοσμιοποίησι*» : τὴν ὀλοκληρωτικὴν ἀποσύνθεσι τῶν ὑφισταμένων πολιτικῶν κοινωνιῶν μὲ τὴν κατάργησι τοῦ ἐθνικοῦ κράτους, ἀκριβῶς γιὰ νὰ παύσῃ νὰ ὑπάρχη ἢ μεταξὺ τῶν μελῶν κάθε ἐθνικῆς κοινότητος ἢ ἐξ αὐτῆς

τῆς φυσικῆς των ιδιοσυστασίας αὐθόρμητος, ἐσωτερική, κοινωνική σύμπνοια καὶ ἀλληλεγγύη. Γιὰ νὰ ἀπομείνη ὁ ἄνθρωπος μόνος, πνευματικῶς καὶ ψυχικῶς ἐγκαταλε-λειμμένος, σκέτος ἀριθμὸς αὐτὸς εἰς τὴν ἄμορφη μάζα τοῦ περιβάλ-λοντος συνόλου. Καὶ ἔτσι μοναχικὸς καὶ ἀδύναμος, ἀπελπισμένος, νὰ εἶναι πιὸ χειραγωγήσιμος ὡς ἀσήμαντη μονάδα μέσα εἰς τὸ χάος τῆς μάζης, δεκτικὸς ἀνετωτέρας ἐκμεταλλεύσεως ἀπὸ τοὺς ἀοράτους ὀλιγαρίθμους μεγιστάνες τῶν πολυεθνικῶν ἐταιρειῶν. Μὲ ἐπισειόμενον πρὸς παρηγορίαν ἀντάλλαγμα τὴν οἰκονομική μας, κυριολεκτικώτερον καταναλωτικὴ εὐμάρεια. Ἀπὸ τὴν ὁποία βεβαίως οὐσιαστικῶς ἄλλοι ἐπωφελοῦνται, οἱ καταναλωτὲς εἶναι ἀπλῶς τὰ ἀναλώσιμα σφάγια τοῦ πολυεθνικοῦ κεφαλαίου, τὰ ἀξιολύπητα θύματά του.

Ἀπὸ τὴν προκειμένη λαίλαπα πῶς θὰ σωθοῦμε ; Εἶναι καὶ τὸ ἐρώτημα, πὺ μὲ ἐτέθη μὲ τὴν πρόσκλησι γιὰ τὴν παροῦσα ὁμιλία. *Τὴν ἀπάντησι δίδει ἡ ἐπὶ τόσες χιλιετηρίδες ἑλληνικὴ διάρκεια καὶ τὰ μυστικά της,* πὺ τὰ βιώνει καὶ τώρα παντοῦ ὁ ὑπερόριος, ὁ Ἑλληνισμὸς τῆς διασπορᾶς. Ἀνάμεσά του, παρὰ τὰ ἀνείπωτα παθήματά τους, καὶ οἱ ὑπερήφανοι Σαρακατσαναῖοι μὲ τὸ ἀλύγιστο ἑλληνικὸ τους φρόνημα. Τὰ μυστικὰ αὐτὰ εἶναι ἀπλᾶ καὶ ἀπεριορίστως προσδέξιμα ἀπὸ τὴν ἑλληνικὴ μας ψυχὴ : ἡ ἐθνικὴ μας αὐτογνωσία καὶ ἡ ἐμμονὴ εἰς τὰ πάτρια.

Τὸ π ρ ὠ τ ο ν μυστικόν, ἡ **ἐθνικὴ μας αὐτογνωσία** προϋποθέτει τὴν διατήρησι ἀλωβήτου τῆς ἀνεπανάληπτης ἑλληνικῆς μας γλώσσης· καὶ ἐνδυναμώνεται μὲ τὴν γνῶσι τῆς θαυμαστῆς ἐθνικῆς μας Ἱστορίας.

Τὴν **ἑλληνικὴ μας γλῶσσα** ὀφείλουμε ἀκαταπαύστως νὰ καλλιεργοῦμε καὶ νὰ χρησιμοποιοῦμε στὸν γραπτὸ καὶ προφορικὸ μας λόγο. Καὶ βεβαίως νὰ ἐπιδιδόμαστε στὴν ἐκμάθησι καὶ ξένων γλωσσῶν, ἰδίως εὐρωπαϊκῶν, ὅπως πάντοτε μέχρι τώρα κάνουμε μὲ ζηλευτὲς ἐπιδόσεις, ὥστε σήμερα νὰ εἶμαστε ἀπὸ τοὺς πιὸ πολυγλώσσους λαοὺς τοῦ κόσμου. Ὅμως, ὅταν χρησιμοποιοῦμε τὴν ἑλληνικὴν, νὰ μὴ τὴν νοθεύουμε μὲ ξένες λέξεις ἢ ἐκφράσεις, ὅπως δυστυχῶς παρατηρεῖται στίς ἡμέρες μας, ἐμφανιζόμενοι ἔτσι ὡς ἡμιμαθεῖς καὶ θλιβεροὶ δουλόφρονες ἀπομιμηταὶ ξένου γλωσσικοῦ ὀργάνου, ὡς ἐὰν ἡ ἑλληνικὴ μας γλῶσσα, ἢ κατὰ πολὺ πλουσιωτέρα γλῶσσα τοῦ κόσμου, ἐστερεῖτο ἐκφραστικῶν δυνατοτήτων.

Τὴν **ἐθνικὴ μας Ἱστορία** ὀφείλουμε ἰσοδυνάμως νὰ μαθαίνουμε καὶ νὰ μεταλαμπαδεύουμε στοὺς ἐπιγενομένους, ὅπως μὲ τόσο ζῆλο ἔκαναν καὶ ὅλες οἱ γενεὲς τῶν προπατόρων μας. Ἀλλὰ βεβαίως μόνον τῆς ἀληθινῆς ἐθνικῆς μας Ἱστορίας ἢ γνῶσις ἐνδυναμώνει τὴν ἐθνικὴ μας αὐτογνωσία. Ὅχι τῆς πλαστογραφημένης, αὐτῆς, πὺ μὲ διαστροφὴ τῶν γεγονότων ἢ ἀρρωστημένη καὶ ἐξωπραγματικὴ ἐρμηνεῖα τους ἀπὸ δογματικὴ ἢ κοσμοθεωρητικὴ ἀγκύλωσι, φθάνει μερικὲς φορὲς στὴν ἀποσιώπησι ἐθνικῶν

μορφῶν ἢ πράξεων καὶ ἀντιθέτως στὴν ἀνάδειξι ἀκόμη καὶ καταπτύστων ἐνεργημάτων ὡς δῆθεν ἐθνικῶν ἐπιτευγμάτων, ἢ καὶ ἐθνοπροδοτῶν ὡς δῆθεν ἐθνικῶν ἡρώων ! Πρὸ παντὸς λοιπὸν ὄχι εἰς τὴν ἀνελληνικὴ ἢ ἀνθελληνικὴ παιδεία καὶ Ἱστορία, ποὺ δυστυχῶς μερικὲς φορές μὲ κραυγάζουσες ἱστορικὲς ἀνακρίβειες προσφέρουν ἀκόμη καὶ σχολικὰ μας βιβλία. Διότι ἐκεῖ βαθμιαίως μᾶς ὠδήγησαν. Ὁ πρὸ τῆς ἐθνικῆς μας ἀπελευθερώσεως, ὅταν ἦτο πολιτειακῶς ἀσύντακτος, Ἑλληνισμὸς νὰ διατηρήσῃ ἄσβεστη καὶ ἀκεραία τὴν γνῶσι τοῦ ἐθνικοῦ παρελθόντος, τὴν ὁποία σήμερα ἡμιμαθεῖς καὶ ἀνεργάτιστοι ἐπιχειροῦν μὲ τὶς παραποιήσεις των νὰ κακοποιήσουν.

Τὸ δ ε ὑ τ ε ρ ο ν μυστικόν, ἡ ἐμμονὴ μας εἰς τὰ πάτρια σημαίνει τὴν ἐμμονὴ εἰς τὰ ἥθη καὶ τὰ ἔθιμά μας, τὸν σεβασμὸ πρὸς τὴν ἐθνικὴ μας παράδοσι, τὴν διατήρησί της καὶ μεταλαμπάδευσιν εἰς τοὺς ἐπιγενομένους. Ἄλλωστε *μόνον ἔτσι διασφαλίζεται καὶ ἡ ἀληθινὴ πρόοδος τῶν ἀνθρωπίνων κοινωνιῶν*. Διότι ἡ ἀποκοπὴ ἀπὸ τὴν παράδοσι σημαίνει ἀπόρριψι τοῦ παρελθόντος. Καὶ ὅποιος ἀπορρίπτει τὸ παρελθόν, εἶναι σὰ νὰ ξεκινᾷ ἀπὸ τὴν ἀρχή, ἀπὸ τὸ μηδέν, ἀφοῦ μόνον αὐτὸ δὲν ἔχει παρελθόν ! Περιέρχεται δηλαδὴ ἀναγκαίως σὲ κατάστασι ἀπολίτιστη, ἀγριότητος, ἀφοῦ μὲ τὴν ἀπόρριψι ἀπαρνεῖται καὶ τὰ διδάγματα τοῦ παρελθόντος, τὴν πείρα ζωῆς αἰῶνων ποὺ οἱ προηγούμενες γενεὲς συνεκόμισαν. Απομακρύνεται δηλαδὴ ἀπὸ αὐτὰ τὰ στοιχεῖα ζωῆς, ἢ οἰκειώσις τῶν ὁποίων καὶ καθιστᾷ, μόνον αὐτὴ, δυνατὴ τὴν προσπέλασι καὶ σὲ ἀναφαινόμενες νέες ἀποτιμήσεις καὶ στάσεις ζωῆς καὶ ἐνδεχομένως τὴν υἰοθέτησί τους.

Κυρίες καὶ Κύριοι,

Τὰ προκείμενα ἐπιτάγματα γιὰ τὴν ἐθνικὴ μας ἐπιβίωσι φυσικὰ καὶ δὲν εἶναι πρωτότυπα, οὔτε καινοφανῆ. Διότι ἀποτελοῦν καὶ τὰ ὑποφώσκοντα στὶς καρδιές καὶ τὸ πνεῦμα, στὶς συνειδήσεις ὅλων τῶν Ἑλλήνων, ὄραματα. Τὰ ἐξέφρασαν καὶ οἱ Σαρακατσαναῖοι μὲ τὰ παραθέματα ἀπὸ τὶς ὀμιλίαις τους, ποὺ στὴν ἀρχὴ σᾶς ἀνέγνωσα.

Δὲν πρόκειται λοιπὸν γιὰ χιμαιρικὲς σκέψεις, ἀπρόσφορες στὴν ἀντιμετώπισι τῶν σημερινῶν περιστάσεων. Διότι ὡς ὄραματα προώρισται νὰ κατισχύσουν. Ὁ Ἑμερσον εἶπε : *τὸν ἄνθρωπο, ποὺ ἔχει ὄραμα, τὸν προσκνυοῦν οἱ περιστάσεις !* Φυσικὰ τὸ ἴδιο ἰσχύει καὶ γιὰ τὶς ἐθνικὲς κοινότητες. Κατ' ἐξοχὴν γιὰ τὴν Ἑλληνικὴ, ποὺ στὴν διαδρομὴ τόσων χιλιετηρίδων ζωῆς ἐμεγαλουργήσε καὶ ὑπέμεινε συμφορὲς καὶ ἐπέζησε πάντοτε μὲ λογισμό, χάρις στὴν ἀνεπανάληπτη καθαρότητα τοῦ ἐλληνικοῦ πνεύματος, καὶ ὄραμα, μὲ τὰ μάτια τῆς καρδιᾶς καὶ τῆς ψυχῆς.

ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΙ

Κείμενα ἀπὸ τὴν Ἱστοσελίδα www.sartzetakis.gr

Συντελοῦνται ἀνακατατάξεις ἀπίστευτες καὶ μὲ καλπάζοντα ρυθμὸν στὴν παγκόσμιον σκηνή. Ὅμως τίποτε οὐσιαστικῶς δὲν ἄλλαξε εἰς τὴν συμπεριφορὰ κάθε ἐθνικῆς κοινότητος, οὔτε κατὰ τὸν προγραμματισμὸ, πὺ παραμένει εἰς τὴν βάσιν τῆς ὑπηρετήσεως κυρίως τοῦ ἐθνικοῦ συμφέροντος, οὔτε κατὰ τὴν σύνθεσιν τοῦ *περιεχομένου τῶν ἐπιδιώξεων*. Καὶ τοῦτο διότι ἡ φύσις τοῦ ἀνθρώπου κατὰ βάσιν δὲν ἀλλάζει.

Γι' αὐτὸ καὶ ἡ ἀνωτέρω προτροπή, πὺ ξεπηδᾷ ὡς βιωματικὴ ἐμπειρία τοῦ Ἑλληνισμοῦ κατὰ τὸ διάβα τόσων χιλιετηρίδων ἱστορικῆς του ὑπάρξεως, παραμένει ὡς *ἀναντικατάστατο διαχρονικὸ παράγγελμα ἐθνικοῦ ὁράματος*.

Τοῦ ὁράματος ἀκραδάντου πίστεως καὶ ἐθνικῆς αὐτοπεποιθήσεως. Τῆς πίστεώς μας, ὅτι ὁ Ἑλληνισμός, παρ' ὅλες τὶς ἀντιξοότητες, δὲν πρόκειται νὰ χαθῆ. Θὰ ἐξέλθῃ ἀπὸ τὴν δοκιμασία καὶ τῶν σημερινῶν καιρῶν νικηφόρος. Θὰ ἐπιζήσῃ. Ἀρκεῖ νὰ τὸ θελήσουμε.

Καὶ τὸ θέλουμε.

Σᾶς εὐχαριστῶ.